

brug kan Indtægten af disse 3 Afgiftslove regnes at ville blive ca. 20½ Mill. Kr., men da jeg maa regne med, at Forbruget vil formindskes til omtrent det halve, vil der vel neppe komme mere end 10—11 Mill. Kr. ind i Statskassen. Den tidligere vedtagne Lov om Omsætningsafgift af Automobiles regnes at indbringe mellem 4 og 5 Mill. Kr. Den samlede Indtægt af Omsætningsafgiften for Automobiles og Afgifterne i de 3 nu fremsatte Afgiftslove vil altsaa blive ca. 15 Mill. Kr. Dette Beløb skal anvendes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden, og det er jo et meget betydeligt Beløb, naar man erindrer, at det ordinære Afdrag paa Statsgælden er ca. 11 Mill. Kr.

Ogsaa disse Lovforslag skal jeg anbefale til det høje Tings Velvillie.

Disse Lovforslag har været til Behandling, som jeg nævnte før, i det om Guld-toldlovsforslaget nedsatte Udvalg. Naar Regeringen valgte at gaa denne Vej, var det, fordi den ønskede saa vidt muligt at enes med de øvrige Partier om en Række Forslag, der kunde forelægges paa Grundlag af den af Regeringen fremsatte Plan. Der har været ført forskellige Forhandlinger i Guld-toldudvalget, men det har kun ført til Fremsættelse af særlige Planer for hvert enkelt Parti. Det konservative Parti har sit Guld-toldforslag, som det ikke vil afvige fra, det socialdemokratiske Parti har fremsat sine egne Forslag om en kæmpemæssig Formueafgift og Indførelsen af et Økonomiraad, som skulde tage omtrent hele Landets private Økonomi under sin Varetægt, og de Radikale forskellige Antydninger af Forslag, hvori det springende Punkt er Genindførelsen af en omfattende Importregulering. Regeringen har ikke ment at kunne gaa ind paa noget af disse Forslag og har paa det foreløbige Trin af Forhandlingerne ikke kunnet spore, at der var Tilbøjelighed hos de øvrige Partier til ved Ændringsforslag til Regeringens Forslag at fremkalde et Forslag, der kunde fremlægges her i Tinget med almindelig eller i hvert Fald overvejende Tilslutning.

Nu forelægges Lovforslagene for Rigsdagen, og de forelægges ligesom i sin Tid for Guld-toldudvalget som et Forhandlings-tilbud overfor alle Partier. Det er et Onde, vi staa overfor, som maa bekæmpes saa vidt muligt ved Samarbejde mellem alle Partier, og den størst mulige Tilslutning har overordentlig stor Værdi ogsaa i rent psykologisk Henseende, idet Valuta-problemet for en Del er et psykologisk Problem.

Da Valg nu er udskrevet til den 11.

April, vil der kun være ca. to Uger til Behandling af disse Forslag, men det er Regeringens Opfattelse, at da Forslagene har været kendt i nogen Tid og har været underkastet en almindelig Drøftelse i Pressen og paa Møder, vil, hvis der er nogen Mulighed for en Overenskomst, en saadan Overenskomst kunne tilvejebringes i Løbet af de to Uger, der er tilbage. Dertil vil Regeringen bidrage alt, hvad den formaar. Forslagene fremsættes altsaa nu til Overvejelse og Forhandling, som jeg nævnte før som et Tilbud til alle Partier.

Jeg maa beklage, at dette Problem i saa høj Grad er blevet et politisk Spørgsmaal; i saa høj Grad er kommet ind i den politiske Debat her lige foran Valget. Jo mere vi vil kunne udløse det herfra, jo mere vi kan samle os om en saglig Behandling deraf, des lykkeligere vil det ganske sikkert være for vort Samfund.

Hermed overgiver jeg Forslagene til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Dernæst har Handelsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Det ene Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, angaar *Oprettelsen af en Valutacentral*. Hensigten hermed er at træffe Foranstaltninger til at kontrollere de Formaal, hvortil fremmed Valuta indkøbes, og forebygge, at Opkøb af Valuta finder Sted til saadanne Formaal, som er stridende mod Samfundets Tarv. Det er derimod ikke Tanken at oprette en Velfærdskomité, der skal kunne gribe ind overfor den almindelige Vareomsætning eller hemme Erhvervslivet paa nogen Maade. Regeringen har den Opfattelse, at det vil være skadeligt at fratage Erhvervslivet dets Handlefrihed, og man anser Restriktioner, der hindrer den frie Konkurrence, for ganske uegnede til at ophjælpe vor Valuta. Indføres der Rationering, vil Forbruget, naar der er en saadan Værelighed, som der er her i Landet, sikkert føres over paa andre Ting, og Rationeringen vil saaledes ikke faa nogen valutamæssig Betydning, ja, jeg har endogsaa den Tro, at Talen om at begrænse Importen bevirker, at de handlende og Spekulanterne griber raskere til for at forsyne sig for det Tilfælde, at der skulde komme Indskrænkninger, og dette kan kun være skadeligt, thi de vil derved lægge Beslag paa større Partier af fremmed Valuta, end de vilde gøre,